

[Brorsen.]

som sagt, at et Forslag om Landbrugets Gældsforhold, hvis det skal ophøjes til Lov engagement, ogsaa skal ledsages af Skattebestemmelser, og det er det, der efter min Mening i allerhøjeste Grad bidrager til, at Rigsdagen vanskeligt kan finde sig i at staa over for et fait accompli, hvor vi altsaa blot har at skrive under, uden at vi faar Lejlighed til nærmere at forhandle om Sagen.

Men jeg vil gerne over for det ærede Medlem Hr. Grønning sige, at der er naturligvis Forskel paa disse forskellige Landboforhold, og jeg er ikke enig med ham, naar han nu i denne Forbindelse netop stærkt understreger Svineordningen, for hvad det Spørgsmaal angaar, synes jeg, at Landbrugsorganisationerne er nok saa kompetente til at bestemme Fordelingen af Svinekort som vi herinde paa Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Saa maa jeg desværre beklage, at det ærede Medlem ikke paa alle Omraader vil staa ved det, han sagde i Eftermiddags. Det forundrer mig, at det ærede Medlem efter de Erfaringer, der er gjort netop med Hensyn til Svineordningen, vil unddrage Landbrugsordningerne fra de almindelige Regler, som det ærede Medlem nævnte at man vilde følge i Fremtiden. Jeg synes netop, at den Kompetence, som det ærede Medlem gjorde gældende at Landbrugsraadet har vist sig i Besiddelse af, maa drages i Tvivl, naar man ser paa, hvad Resultaterne af Svineordningen er blevet.

Victor Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen vil jeg gerne sige, at Ingeniør Højgaard efter min Mening indtager en saadan Plads i dansk Offentlighed, at ethvert Forsøg paa at mistænkeliggøre hans Motiver til at gøre en Indsats for dansk Forsvar falder tilbage paa den Mand, der forsøger det.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch paaviste udførligt, hvorledes Socialdemokraterne har opfyldt alle de Løfter, de har givet deres Vælgere. Hvis jeg hørte rigtigt, sprang det ærede Medlem fra 1929 til 1935. Jeg forstaaer egentlig ikke rigtig, hvorfor han sprang 1932 over. Han kunde ved at tage det Aar med have paavist, at Socialdemokraterne har gennemført meget mere, end de har lovet deres Vælgere. I 1932 lovede de nemlig slet ikke deres Vælgere nogen Kronenedskæring — tværtimod, Statsministeren betegnede det som et Bedrag mod det

arbejdende Folk —, men det, som de slet ikke havde lovet, gennemførte de i 1933. Se, det kalder jeg et Parti!

Det, der har faaet mig til at tage Ordet her, er nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Steen. Han talte smukt og menneskeligt forstaaende om de stakkels vildfarne Konservativer, der ikke havde kunnet tilegne sig Overbevisningen om, at Partiets officielle Standpunkt: Ret Vælgerkorps og een Valgdag, er det ene rette, og han argumenterede meget virkningsfuldt, synes jeg for, at ud fra den Forudsætning var et Tokammersystem en Meningsløshed. Det forekommer mig, at det ærede Medlem havde Ret i denne Betragtning. Den er i øvrigt ogsaa fremsat fra konservativ Side af Landstingsmand Holger Andersen.

Derimod var der noget andet, som jeg ikke rigtig forstod. Det var, at disse konservative Stakler, som jeg altsaa hører til, klamrede sig til nogle Privilegier, nogle Særrettigheder — det var ikke netop Ordene, men det var Meningen. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem oplyse mig om, hvad det er for nogle Særrettigheder, som disse elendige klamrer sig til. Jeg har nemlig slet ikke selv nogen Følelse af, at de klamrer sig til nogen Særrettigheder, saa hvis den ærede radikale Ordfører kunde paavise, hvad det er for nogle, er det jo muligt, at han kunde bidrage til at klare Begreberne. Jeg var ikke klogere, end at Privilegierne paa dette Omraade var afskaffet i 1915, og jeg vil gerne forsøge at bevise dette ved nogle korte Citater, som jeg haaber jeg har den højtærede Formands Tilladelse til at fremføre.

Ved tredie Behandling af Forslaget til Ændring af Grundloven den 5. Juni 1915 talte Jørgen Pedersen i Landstinget — Sp. 32 — om „den Lighed i politisk Indflydelse, som den nye Grundlov giver“. Trier talte — Sp. 35 — om, at han havde „genoplevet Dagene fra 1849“. Harald Jensen talte om, at „nu er den privilegerede Valgret fjernet, og vi har naaet det Maal, som giver alle lige politisk Ret“. Bojsen talte — Sp. 41 — om „Generhvervelse af Grundloven af 5. Juni 1849“ og sagde — Sp. 42: „Den almindelige Valgret er nu gennemført; enhver faar lige Ret.“ Juel, som stemte imod, siger, at Grunden ikke er den, „at Privilegierne falder bort, og at den lige og almindelige Valgret gennemføres“. Zahle, det ærede Medlems kære Meningsfælle, siger, at han „giver fuld Tilslutning til en Udtalelse af Piper om, at det ret beset er Grundloven af 1849, der er gjort overensstemmende med Tidens Udvikling“.